

UTRECHTSCH E COURANT.

Woensdag

den 7. October.

T U R K I J E.

KONSTANTINOPEL den 10. September. Sedert den 5. dezer heerscht alhier de grootste levendigheid bij het ministerie van buitenlandsche zaken en bij dat van financiën. De Reis-Elendi werkt dagelijks met de buitenlandsche ambassadeurs, en schijnt hunnen raad bij de ontkenning van de groote zaak, zeer te behoeven; de Defadar verlaat zijn kantoor niet, en zoekt naar middelen om aan het Russische ultimatum te voldoen. De vrede is zoo goed als gesloten, doch de Russen zetten hunne voordeelen steeds voort, en dit voortrukken brengt hier alles in oorrust, want de gemederen zijn hoog gespannen, en de ontverdenen, ofschoon met groote strengheid vervolgd, geven de hoop niet op, om bloedige wrak op hunne vervolgers te nemen, zoodra het vijandelijk leger voor de muren der hoofdstad verichijnt. Deze omstandigheid heeft de buitenlandsche ambassadeurs verplicht tusschen beide te treden en den generaal Diebitsch aan te raden de vijandelijkheden te doen staken tot dat de vrede zal gesloten zijn. Men verzekert, dat ook het Pruisische gezantschap daartoe veel heeft bijgedragen, en men hoopt, dat de bemoeijingen wederom niet te vergeefs zullen zijn, omdat de Sultan geheel van gevoelen veranderd is. Hij had openhartig verklaard: „Hij wilde den vrede, vertrouwde op de grootmoedigheid des Russischen Keizers, en zoude zijne bekrachtiging tot den vrede niet weigeren, welke ook de voorwaarden zouden mogen zijn.” — Hij heeft ook zijne gevolmagtigden te Adrianopel gelast, zonder te gespraken, de vredesvoorstellen aan te nemen en zich om de verlangde sommen tot schadevergoeding der oorlogskosten, niet te bekommeren. Men zegt, dat de Porte eenig redmiddel heeft gevonden: zij wil Rusland met voortbrengselen des lands betalen. Er is een expresse naar Smirna gezonden, om een opgave te halen van de waarde der ruwe boomwol en andere artikelen van handel, die de Porte aldaar heeft leggen. Ook heeft de Pacha van Egypte ernstige aanmaningen ontvangen om de Porte behulpzaam te zijn in het betalen der sommen aan Rusland. Men is alhier van meening dat de vrede op den 12., uiterlijk op den 14. Sept. zal gesloten zijn. (Men heeft in onze vorige gezien dat de vrede bepaaldelijk den 14. Sept. is gesloten geworden.)

M O L D A V I E.

JASSIJ den 16. September. Heden morgen werd alhier het gerucht verspreid, dat een koerier uit het Russische hoofdkwartier aan den Russischen consul-generaal alhier, den heer van Minfaki, het met de Porte gesloten vredesverdrag heeft overgebracht. (Dit kan waar zijn, alzo het vredesverdrag den 14. ondertekend zijnde, de koerier den 16. te Jassij zal kunnen aankomen zijn.) Men zegt dat het vredesverdrag zeer wijdloopig is en vele merkwaardige artikelen bevat. Men verwacht dat dit verdrag door den druk zal bekend gemaakt worden.

W A L A C H I E.

BUCHAREST den 15. September. De generaal Geismar, die in Klein-Walachie gekantonneerd was om de Pacha's van Widdin en Scutari in het oog te houden, is, op het berigt, dat laatstgemelde Pacha met 30,000 man naar Söphia is gemaarscheerd, uit zijne kantonnementen opgebroken, en bij Uriz, tusschen Lom en Zibru-Palanka, den Donau overgetrokken om den Pacha op zijnen weg naar den Balkan te volgen. Een korps van den generaal Geismar heeft zich op nieuw meester gemaakt van Rachova. Men denkt dat een kolonne van dezen veldheer op Nicopolis zal trekken. De generaal Kisilew is insgelijks van hier vertrokken om het nu voortwaarts rukkende leger van den generaal Geismar te versterken.

BUCHAREST den 17. September. De Russische troepen, die alhier en in de omtrekken gekantonneerd waren, hebben laatst ontvangen zich in kolonnen te formieren, den Donau overtrekken en naar Jenibazar te marcheren. Men zegt dat zij naar Adrianopel bestemd zijn. De korpsen, die in Moldavie leggen, vervangen hen in Walachie, alwaar de revere troepen derzelven kwartieren zullen betrekken. Talrijke transporten munitionnieren nemen den zelfden weg. — De levensmiddelen voor de Russische legers worden grootendeels over zee gezonden, zoo dat wij alleen de bezorging der Russische troepen hebben, die ten noorden van den Donau gekantonneerd zijn. De levensmiddelen zijn daar door niet zeer duur.

Op het laatst van Augustus hebben er bij Schumla nog levendige gevechten plaats gehad; de Turken wenschen die vesting te verlaten, waarin zij door de Russen verbinderd worden. (Van de overgave van Schumla wordt geen gewag gemaakt.)

R U S L A N D.

PETERSBURG den 23. September. Z. M. de Keizer heeft bevolen dat een der sleutels van de stad Adrianopel in de kerk van het Alexander-Newski-Klooster zal bewaard worden. Dientengevolge heeft de Metropolitain Seraphin, op het St. Alexander-fest, zich in eenen plechtige optocht naar de kerk begeven, en den sleutel bij de reliquien der Heiligen nedergelegd.

De opperbevelhebber der vloot in de Zwarte Zee heeft de sleutels der vesting Midia overgezonden, met een brief, waarin hij zegt: „Ik haast mij de sleutels van de vesting Midia aan Uwer Majesteits voeten te leggen. Dezelve vesting is heden morgen (den 29. Aug.) door 50 zeelieden bezet, die, onder bevel van den luitenant Panutin met 5 jollen aan land waren gestapt, en welke ik 3 kommandanten van het 23ste jager reg. ter versterking had gezonden. In de vesting heeft men 9 kanonnen bemagtigd.”

De graaf Paskewitsch heeft een onder berigt ingezonden over de vernietiging der Lasiers of Lazos. Na de reeds bekende berigten te hebben medegedeeld, laat hij in het slot volgen: „De sterkte van den tegen ons strijdenden vijand bedroeg 12,000 man; daarenboven verwachtte hij nog ontfrent 10,000 man hulpstroepen. Te gelijk met dit berigt

heb ik het geluk 4 vaaudels der Lasiers, het dapperste volk onder de Aziatische stammen, aan Uwe Majesteits voeten te leggen.”

Men spreekt van een uitnodiging van het ministerie van eeredienst en volksverlichting aan de geestelijkheid, om zendingen naar de door onze troepen bezette provincien te zenden. In de vorstendommen, even als in Bulgarije, heerscht groote domheid en bijgeloof; het zoude dus een wezenlijke weldaad voor die landen wezen, wanneer men, gelijktijdig met de verbetering van derzelver staatkundigen toestand, ook een verbetering in onderwijs en godsdienst konde invoeren.

ODESSA den 12. September. Wij hebben berigten uit Konstantinopel van den 5. dezer, volgens welke de Russische voorposten tot aan Silivria en Bujukferne, 6 uren van de hoofdstad, stonden. Men vreesde aldaar voor een uitbarsting van een opstand der onvergenogen; doch sedert men de verzekering had, dat de Sultan den vrede zoude teekenen, was men eenigzins geruster.

Alhier zijn aangekomen de in Silistria gevangen genomen twee Pacha's van drie paardenstaarten, namelijk: *Hadschi-Achmet*-Pacha, vroeger militair bevelhebber van Silistria, met zijne gemalin en zijn uit 56 personen bestaande gevolg, en *Sert-Mahmut*-Pacha, (aan wien, met eerstgemelden Pacha, het bestuur van Silistria was toevertrouwd,) met zijnen zoon en een gevolg van 53 personen. Eerstgenoemde Pacha was tevens Seraskier van den Donau.

ODESSA den 15. September. Van ons leger hebben wij geene berigten van aangeleeg; hetzelve marcheert steeds voortwaarts zonder te vechten, en vindt geene hinderpalen op deszelfs zegenlijken togt. De marsch geschiedt niet met overhaasting, doch wordt zoo ingerigt, dat wanneer de vrede op den bepaalden dag niet is geteekend, Konstantinopel dadelijk zal omringd en genomen worden. De bemagtiging is niet twijfelachtig, alzo de Russen reeds uitnodigingen daartoe hebben ontvange en de stad niet te verdedigen is. De Groote Heer is inmiddels in de grootste angst de Russen voor zijne hoofdstad te zien, alzo hij vreest dat daarmede zijn rijk zal uit zijn. Hij is thans tot die hoogte gebracht, dat hij in alles toekomt: eindelijk heeft de dringende nood hem toegesproken gemaakt; hij is daarmede begonnen door alle Russische gevangenen te ontslaan, welke in eenen ellendigen toestand verkeerden. De Sultan heeft openlijk erkent, dat hij thans inzag, dat hij zijne belangen had verwaarloosd, en zich omtrent zijne natie grovelijk had vergist, dat hij het thans voor plicht hield den vrede tegen elken prijs te knopen, en zijn vertrouwen geheel op de gevoelens van den wijzen Koning (zoo noemen de Turken den Keizer van Rusland) teide, die de hem door God geschonkene zege met een zoo groote verschooning bestuurd, en geene ongewapende Muzelmannen deed vervolgen. Hij kan zich geen denkbeeld maken, dat een Overwinnaar, dien het gehele land als het ware wordt aangeboden, daarvan geen meer voordeel trekt. Hij had zich hierover vooral nigelaten, bij het afscheids-gehoor, tegen den Pruisischen generaal *Muffling*, en aan dezen een rijk met diamanten bezette tabakadoos voor zijne bewezen diensten ter hand gesteld, en hem tevens den lof gegeven de hem toevertrouwde zending eervol te hebben vervuld.

Men twijfelt niet meer aan den vrede, en de kooplieden maken reeds toebereidselen om van de vrije vaart naar de Middellandsche Zee, gebruik te maken. De Turken wenschen algemeen den vrede en een naauwere verbinding met Rusland, wijl zij overtuigd zijn, dat hun alleen van dien kant groot gevaar dreigt. Volgens het bij hen ingeworteld vooroordeel rekenen zij zich thans ook van de zijde hunner godsdienst-leer verplicht zich aan Rusland te sluiten. Zij zeggen: „Wij waren te overwinnen en zijn overwonnen; wij moeten het noodlot eerbiedigen en van den vijand een vriend maken.” Is de Sultan in staat, zijne ware belangen in te zien en daarna te handelen, zoo zal hij ook alles doen om met Rusland in een naauwe verbinding te komen, gelijk het de staatkunde van Rusland medebrengt, de geneigdheid der Turksche en Persische regeringen op alle wijzen te winnen en daardoor de handelsbetrekkingen uit te breiden.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 25. September. De berigten uit Konstantinopel van den 10. dezer zeggen alleen, dat de vrede op het punt staat van geteekend te worden, alzo de generaal *Diebitsch* verklaard had, dat indien de vrede op den 14. niet gesloten was, hij Konstantinopel zou aanvallen. De Russische voorposten stonden te Silivria, 6 uren van de hoofdstad. De Pruisische gezant bij de Porte, de heer van *Royer*, was den 8. dezer over Rodosto en Adrianopel, naar het hoofd-kwartier van den generaal *Diebitsch*, gereist.

Norens de vredesvoorwaarden liepen in Konstantinopel vele geruchten. Volgens een derzelve zouden de Aziatische vestingen Achalsik, Achalkalaki, Poti en Anapa aan Rusland worden afgestaan. In Europa zouden de vestingen Turnul, Kale, Giurgewo en Braila aan den Donau geslecht en nimmer weder mogen opgebouwd worden. De vijf van Servie afgeschiedene districten zouden met die provincie vereenigd worden, en gelijke voorregten als deze genieten.

WEENEN den 26. September. Volgens koopmansbrieven uit Bucharest, is den vrede den 14. dezer ondertekend.

In eenen bijzonderen brief uit Konstantinopel van den 3. September leest men het volgende:

„De wegen, de oevers en de boorden zijn met Turksche soldaten, vooral Aziazen bedekt, die het oorlogstooneel zijn ontvlugt, en die hunne wapens en paarden hebben verkocht of nog verkoopen. Vele worden naar Azie teruggezonden, verwaars ook vele goederen worden overgevoerd; de landlieden zelve brengen al wat zij kunnen naar Azie. Aldus heerscht er op het oogenblik dat de Heilige Vaan is uitgestoken, een algemeene neerslagtigheid en onwil onder de Turken. De oorlog is geheel tegen hun zin, vooral sedert de uitroeying der Jaalifaren en de invoering van de Europeische krijgszucht; daarenboven begunstigt de Griekische, Armenische en Bulgarische bevolking Rusland, en de Russen, die den staat van zaken kennen, hebben de onvergenoegeheid vergroot, door in de laatste dagen geene

Zie verder den kant van deze Bladz.

Turken meer gevangen te nemen, en de gevangenen weerloovers getreden en heeft de omftriken overtroemd. In het district Lugano, aldus schrijft men uit Lausanne, is men den 14. September geuige geweest van een natuurverischijtel, hetwelk men nimmer had bijgewoond. Des morgens om 5 ure verheef zich een Zuid-Westen wind, welke steeds in hevige toename. Om 1 ure des namiddags was het geene wind meer, maar een eenige van ver. (Chriktelijke wervelingen, die op het meer vielen, de golvende deelen verheffen en over de woningen deden stormen. Eenige waterbooren, zoo wit als sneeuw, daalden op het meer en op het dorp, rukten de daken van de huizen, wier pen de schoorsteenen af en zelfs verscheidene personen werden omvergoorpen; op het platte land werden de boomen afgeworpen, verbroken of uit den grond getukt. De schade bij den berg Genere was nog groter; van Magadino tot Bellinzona staat alles onder water; de Tefin heeft de dijken doorbroken, bruggen verolied, en woelingen, menschen en vee medegevoerd.

FRANKFORT den 1. October. Van vele kanten verneemt men van ongelukken door overstromingen en onweers veroorzaakt. De rivier de Rijn is in den nacht van den 14. op den 15. Sept., bij Rhebeck, kaston St. Gall, buiten hare tijd gewoed. Een boech van 500 voeten is verolied, en

BRUSSEL den 5. October. De Grootvorst *Konstantijn* is gisteren namiddag alhier aangekomen en aan het paleis van

N E D E R L A N D E N.

den Prins van Oranje afgeftant. Er hebben dezer dagen alhier verscheidene diefstallen plaats gehad.

De diamanten uit het paleis van de Prinses van Oranje, waren in drie mahognyhouten koffers geborgen, welke ook door de dieven zijn medegenomen.

Men zegt, dat reizigers te Pinant aangekomen, grooten haast aan den dag hebben gelid en 40 francs hebben geboden om spoedig weg te komen. Na hun vertrek bad men achterdocht gekregen en hen naar Givet vervolgd; deze personen zouden op fransch grondgebied zijn aangehouden.

De stoomboot *de Graaf van Liverpool*, waarmede het berigt van den diefstal bij de Prinses van Oranje gepleegd, van Ostende naar Londen is overgezonden, heeft zoo veel sneed van licht 134 ur-n, te Londen is aangekomen.

Geschiede, dat dazelve Woensdag namiddag, na een overtocht van 134 ur-n, te Londen is aangekomen.

HERTOGENBOSCH den 5. October. Geschiede den 5. October, des morgens omfrees 10 ure, is, in de gemeente *Zie verder den kant van de Tweede Bladz.*

